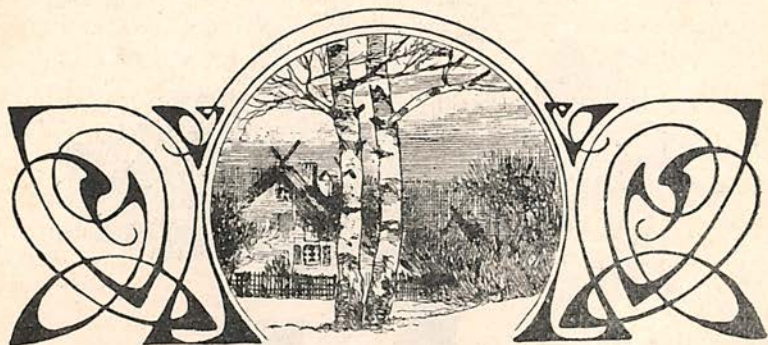

Отъ тая кашлица топътъ се цѣфна, а джепането му отиде на нѣколко разскрача далечъ. . .

Възстаницитѣ побързаха та поправиха и другитѣ топчета, като ги стѣгнаха яко и на гѣсто съ желѣзни обрѣчи, и вѣжа, а нѣкои извѣтрѣ облѣкоха съ тенекия. . .

Артилерията отъ черешоватѣ топчета, ехтѣше, гърмѣше, противъ неприятеля, но не помогна за неговото разбиване. . .“

Едно отъ тѣзи топчета се намира въ Народния музей въ гр. София. При него се спиратъ всички посѣтители и съ усмивка на лице си припомнвягаъ за славната борба на нашитѣ бащи.

Храбростъ.

Грѣдъ зима е. Вредъ земята е покрита съ снѣгъ и отдалечъ се червенѣятъ само голитѣ клоне на дърветата. Едриятъ добитѣкъ стои затворенъ въ тъмнитѣ обори, а овцитѣ тичатъ изъ двора на саята и търсятъ мѣсто да изкочатъ на широкото поле. Ала овчарѣтъ не ги пуща, защото нѣма що да пасатъ. Той ги храни кога съ сѣно, кога съ шума и само понѣкога ги изкарва на полето да раздвижатъ тѣнkitѣ си крачка.